



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 167

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 martie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI		
12.	— Hotărâre pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională.....	2
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
7.	— Hotărâre pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională.....	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 52 din 12 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății	3–6	
Decizia nr. 87 din 28 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional și a celor ale art. 179 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	7–9	
ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE		
Cuantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2012, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Asociația Forumul Democrat al Germanilor din România — Regiunea Extracarpatică și filialele sale		9–12
Decizia nr. 88 din 28 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar		12–14
Decizia nr. 91 din 28 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice		15–16

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRĂRE

pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională

În temeiul prevederilor art. 142 și 143 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 5, art. 67 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Mona-Maria Pivniceru se numește în funcția de judecător la Curtea Constituțională, pentru un mandat de 9 ani, ca urmare a încetării mandatului domnului judecător Ion Predescu, prin expirarea termenului pentru care a fost numit.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 martie 2013.

PREȘEDINTELE SENATULUI

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 26 martie 2013.

Nr. 12.

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională

În temeiul prevederilor art. 142 și 143 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 5 și 68 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Valer Dorneanu, profesor universitar, doctor în drept, se numește în funcția de judecător la Curtea Constituțională, pentru un mandat de 9 ani, ca urmare a încetării mandatului doamnei judecător Aspazia Cojocaru, profesor universitar, doctor în drept, prin expirarea, la data de 8 iunie 2013, a termenului pentru care a fost numită.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 26 martie 2013, cu respectarea prevederilor art. 5 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 26 martie 2013.

Nr. 7.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 52**

din 12 februarie 2013

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții
pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, excepție ridicată de Societatea Comercială „Terapia” — S.A. cu sediul în Cluj-Napoca, în nume personal, precum și în numele Societății Comerciale „Ranbaxy UK LTD” și al Societății Comerciale „Daiichi Sankyo Europe GmbH”, în calitate de reprezentant legal, în Dosarul nr. 5.493/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.579D/2012.

La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, avocat Răducanu Rareș, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și, pentru partea Casa Națională de Asigurări de Sănătate, consilierul juridic Anca Raiciu, cu delegație depusă la dosar.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentanților părților. Reprezentantul autoarei excepției de neconstituționalitate arată că excepția de neconstituționalitate vizează, în principal, dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 și, în subsidiar, art. 8 și întreg actul normativ.

Arată că, deși Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra unor aspecte similare celor invocate în prezenta cauză, menționând Decizia nr. 1.007 din 27 noiembrie 2012, precum și Decizia nr. 39 din 5 februarie 2013, este necesară reanalizarea acestei probleme și prin altă prismă, respectiv a constata că prevederile criticate sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că taxa de clawback se aplică și la taxa pe valoarea adăugată. Aceasta, deoarece autoritățile statului, astfel cum reiese din Ordinul ministrului sănătății nr. 75/2009 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul al prețurilor la medicamentele de uz uman, interpretează că ceea ce legiuitorul a avut în vedere la adoptarea ordonanței de urgență a fost prețul individual al medicamentului care să cuprindă și taxa pe valoarea adăugată.

De asemenea, susține că sunt încălcate prevederile art. 56 alin. (2) din Constituție, întrucât în baza de calcul al valorii medicamentelor la care se adaugă și taxa pe valoarea adăugată

nu este inclus numai prețul medicamentului, ci și adaosurile cuprinse în lanțul de distribuție, ceea ce este în contradicție cu justa așezare a sarcinilor fiscale, fiind lipsită de transparență și de predictibilitate.

Prevederile art. 16 din Constituție sunt încălcate din perspectiva modalității de calcul al contribuției taxei de clawback, întrucât procentul de contribuție este identic pentru toți contribuabilii, deși aceștia se regăsesc în situații sensibile diferite.

Totodată, susține că, potrivit art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011, pentru neachitarea contribuției în termenul prevăzut la art. 5 alin. (8) din același act normativ, se aplică dobânzi și penalități de întârziere. De asemenea, neachitarea contribuției în termenul prevăzut la art. 8 alin. (2) poate duce până la excluderea de pe piață a persoanelor juridice care dețin o astfel de autorizație. Or, prin această excludere se poate bloca accesul pacienților la medicamentele compensate, astfel, fiind încălcate prevederile constituționale ale art. 34.

În ceea ce privește încălcarea art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, arată că simpla inserare a unor motive în expunerea de motive a ordonanței de urgență nu justifică adoptarea acesteia, întrucât exista deja un sistem de taxă clawback legiferat, astfel că Guvernul a trecut peste voința Parlamentului.

În final, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și depune concluzii scrise.

Reprezentantul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011, menționate de apărătorul ales al autoarei excepției de neconstituționalitate, nu a fost motivată și în fața instanței de judecată.

De asemenea, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că modalitatea de stabilire a contribuției clawback a mai făcut obiectul excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 39 din 5 februarie 2013, prin care s-a declarat neconstituțională sintagma „care include și taxa pe valoarea adăugată”, și Decizia nr. 1.007 din 27 noiembrie 2012. De asemenea, menționează faptul că prin Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare s-a eliminat din formula de calcul taxa pe valoarea adăugată.

În continuare, arată că intervenția legislativă pe calea ordonanței de urgență a fost determinată de un interes public general, pentru asigurarea accesului neîntrerupt al populației la medicamente, având în vedere considerații de ordin financiar și nevoia de a determina anumite surse de finanțare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 1.007 din 27 noiembrie 2012, precum și Decizia nr. 39 din 5 februarie 2013, decizie prin care

s-a constatat că sintagma „care include și taxa pe valoarea adăugată” cuprinsă în art. 3¹ alin. (5) din ordonanța de urgență a fost declarată neconstituțională.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, urgența reglementării rezultă din expunerea de motive, fiind stabilite acele criterii cuantificabile, astfel că nu se poate reține încălcarea prevederilor constituționale invocate în susținerea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 5.493/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Terapia” — S.A., cu sediul în Cluj-Napoca, în nume personal, precum și în numele Societății Comerciale „Ranbaxy UK LTD” și al Societății Comerciale „Daiichi Sankyo Europe GmbH”, în calitate de reprezentant legal, în cauze având ca obiect soluționarea cererilor de anulare a unor notificări comunicate în temeiul art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia susțin, în esență, următoarele:

1. Dispozițiile art. 1 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 impun în mod nediferențiat tuturor contribuabililor vizați de acest act normativ obligația de a plăti o taxă calculată asupra unei valori — consumul total de medicamente — care include între altele și consumul de medicamente din cadrul unor programe naționale la care respectivii contribuabili nu participă în nicio modalitate, ceea ce contravine art. 16 alin. (1) din Constituție, precum și principiului justei așezări a sarcinilor fiscale.

Din prevederile criticate rezultă că taxa de clawback se datorează pentru consumul total de medicamente, generat atât de consumul de medicamente cuprinse în programele naționale de sănătate, cât și de consumul de medicamente care nu formează obiectul unor astfel de programe.

2. Taxa de clawback se constituie într-o taxă aplicabilă, între altele, asupra unei alte taxe, respectiv taxa pe valoarea adăugată. Astfel, prin intermediul taxei instituite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 se ajunge la suprataxarea unei valori care are „statut de sumă colectată” cu titlu de taxă pe valoare adăugată. În speță, în cazul medicamentelor care se comercializează pe bază de prescripție medicală, contribuabilii taxei clawback suportă o sarcină fiscală care nu reprezintă doar o consecință a beneficiilor pe care ei înșiși le obțin din comercializarea medicamentelor compensate, ci și o consecință a beneficiilor obținute de distribuitorii și de farmaciile care se interpun în circuitul comercial al acestor medicamente. Or, această împrejurare este contrară principiului justei așezări a sarcinilor fiscale instituit de art. 56 alin. (2) din Constituție, care trebuie interpretat în sensul că un contribuabil poate fi obligat să suporte numai sarcini fiscale aferente propriei activități ori unor beneficii proprii.

3. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 este contrară art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, deoarece, în cazul de față, situația extraordinară și urgența sunt doar proclamate în preambulul ordonanței de urgență, fără a fi motivate și fără a fi

precizat vreun element cuantificabil, obiectiv, prin care să se demonstreze felul în care ar fi perturbată funcționarea sistemului de sănătate prin neemiterea acestei ordonanțe, neprecizându-se nici de ce o asemenea reglementare este urgentă și nu poate fi amânată.

Totodată, se arată că, prin obiectul de reglementare, ordonanța de urgență criticată contravine și jurisprudenței Curții Constituționale, care a statuat că urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, arată următoarele:

— excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere situațiile de urgență care au determinat adoptarea actului normativ, astfel cum acestea sunt prevăzute în partea introductivă a ordonanței de urgență criticate, precum și faptul că modalitatea de reglementare a mecanismului de impunere și colectare a contribuției și consecințele neexecutării obligațiilor nu sunt de natură să aducă atingere prevederilor invocate în susținerea excepției;

— cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, se consideră că este neîntemeiată, întrucât intervenția legislativă sub forma adoptării unei ordonanțe de urgență este justificată, fiind determinată de necesitatea satisfacerii unui interes public constând în asigurarea accesului neîntrerupt al populației la medicamente, neadoptarea unor măsuri în procedură de urgență fiind de natură să conducă la imposibilitatea desfășurării corespunzătoare a activităților din domeniul sanitar;

— în ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, se constată că în art. 3 din ordonanța de urgență se menționează faptul că această contribuție trimestrială se calculează prin aplicarea unui procent „p” asupra valorii consumului de medicamente suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, consum aferent vânzării fiecărui plătitor de contribuție. Prin urmare, se realizează o diferențiere între plătitorii de taxă prin raportare la vânzările fiecărui plătitor.

De altfel, în art. 3¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 este menționată formula prin care se calculează contribuția trimestrială (Ctd) datorată de fiecare plătitor, fiind indicate criteriile care diferențiază plătitorii între ei;

— prevederile art. 3 nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 34, întrucât prin introducerea acestei noi surse de contribuții s-a urmărit asigurarea unui acces neîntrerupt al populației la medicamente, cu și fără contribuție personală;

— referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție, se apreciază că formula de calcul a contribuției trimestriale (Ctd) datorate de fiecare plătitor este indicată în art. 31. Or, calculul contribuției trimestriale (Ctd) datorate de fiecare plătitor are în vedere valoarea vânzării individuale de medicamente aferente acestuia și nu valoarea consumului de medicamente comercializate de un plătitor. Prin urmare, ceea ce prezintă relevanță la calcularea taxei este valoarea la care acesta a vândut medicamentele.

Totodată, așa cum rezultă din art. 3¹ alin. (5), prin valoarea vânzării, în sensul alin. (1)—(3) se înțelege valoarea medicamentelor suportate, potrivit legii, din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, care include și taxa pe valoarea adăugată. Calcularea taxei prevăzute de ordonanța de urgență prin raportare la

valoarea vânzărilor cu includerea taxei pe valoarea adăugată are în vedere scopul diferit pentru care sunt încasate cele două contribuții.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 este inadmisibilă, întrucât criticile susținute de autoarea excepției de neconstituționalitate privesc, în principal, modul de interpretare a prevederilor art. 1 și 3 din această ordonanță de urgență. În acest sens arată că atât soluția, cât și considerentele Deciziei nr. 1.007 din 27 noiembrie 2012 sunt valabile *ad similibus* și în această cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părților prezente, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 26 septembrie 2011, care au următorul cuprins:

— Art. 3: „(1) **Contribuția trimestrială se calculează prin aplicarea unui procent «p» asupra valorii consumului de medicamente, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, consum aferent vânzărilor fiecărui plătitor de contribuție.**

(2) **Procentul «p» se calculează astfel:**

$p = [(CTt - BAT)/CTt] \times 100$, unde:

CTt = consumul total trimestrial de medicamente, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății;

BAt = bugetul aprobat trimestrial, aferent medicamentelor suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, calculat prin împărțirea la 4 a bugetului anual aprobat inițial prin legea bugetului de stat.

(3) **Valoarea procentului «p» se comunică persoanelor prevăzute la art. 1 de către Casa Națională de Asigurări de Sănătate, odată cu consumul trimestrial prevăzut la art. 5 alin. (7).**

(4) **Contribuția trimestrială prevăzută la alin. (1) se calculează și se datorează pentru valoarea consumului de medicamente realizat după data de 30 septembrie 2011.**

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) care dispun că „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, ale art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății, ale art. 56 alin. (2) potrivit cărora

„*Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale*”, ale art. 115 alin. (4) și (6) privind regimul ordonanțelor de urgență și ale art. 135 privind economia. De asemenea, sunt menționate dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Asupra dispozițiilor criticate, respectiv art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, în temeiul cărora au fost emise notificările în prezenta cauză, instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat, raportat la critici și prevederi constituționale similare, sens în care este Decizia nr. 1.007 din 27 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 21 decembrie 2012, prin care Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

II. Prin decizia sus-menționată, Curtea a reținut, în esență, următoarele:

1. Sfera subiecților cărora le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 este stabilită prin dispozițiile art. 1. Aceste prevederi nu definesc *in terminis* noțiunea de **deținători ai autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor**, astfel încât au acces la obținerea acestei autorizații toate persoanele juridice care au în obiectul lor de activitate comercializarea medicamentelor. Intră, desigur, în această categorie și producătorii de medicamente.

Curtea a observat că ordonanța de urgență nu limitează sfera acestor subiecți la persoanele juridice române, deoarece, potrivit art. 4 alin. (1) din aceasta, „*în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor, care nu sunt persoane juridice române, au obligația să depună la Casa Națională de Asigurări de Sănătate datele de identificare ale reprezentanților legali care vor duce la îndeplinire obligațiile legale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, precum și lista medicamentelor pentru care se datorează contribuția trimestrială.*”

2. În ceea ce privește sfera de cuprindere a medicamentelor pentru care se datorează plata contribuției trimestriale, Curtea a subliniat că toți deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor (indiferent că sunt persoane juridice române sau reprezentanți ai persoanelor juridice străine) au obligația de a depune la Casa Națională de Asigurări de Sănătate, în termen de 30 de zile, „*lista medicamentelor pentru care se datorează contribuția trimestrială*”, potrivit art. 4 alin. (1) și (2).

Din analiza prevederilor art. 1, Curtea reține că sfera de cuprindere a medicamentelor pentru care se datorează plata contribuției trimestriale este destul de largă, cuprinzând:

a) medicamentele incluse în programele naționale de sănătate, precum și:

b) medicamentele cu sau fără contribuție personală, folosite în: — tratamentul ambulatoriu pe bază de prescripție medicală prin farmaciile cu circuit deschis;

— în tratamentul spitalicesc;

c) medicamentele utilizate în cadrul serviciilor medicale acordate prin centrele de dializă.

Obligativitatea plății contribuției trimestriale este însă dată de faptul că, astfel cum reiese din ordonanța de urgență criticată, contravaloarea acestor medicamente este suportată din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății. Ca atare, numai comercianții care pun pe piață respectivele medicamente **a căror contravaloare este suportată din sursa mai sus arătată** sunt obligați la plata acestei contribuții, potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011, care îi obligă pe aceștia să depună la Casa Națională de Asigurări de Sănătate lista medicamentelor pentru care datorează contribuția.

Într-adevăr, nu toți producătorii de medicamente participă la programele naționale de sănătate, însă, din analiza tuturor prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 rezultă că nu calitatea de producător de medicamente atrage după sine plata taxei, ci calitatea de deținător al autorizației de punere pe piață a medicamentelor, și nu numai pentru medicamentele incluse în programele naționale de sănătate, ci pentru toate medicamentele a căror contravaloare este suportată din *Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății*.

3. Obligația subiecților menționați în paragraful precedent, respectiv plata contribuției datorate de aceștia, este una trimestrială (contribuția trimestrială) și se calculează prin aplicarea unui procent „p” asupra valorii „**consumului de medicamente**” suportate din *Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății*, **consum aferent vânzării fiecărui plătitor** (deținător de autorizație de punere pe piață a medicamentelor), potrivit art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011.

III. Curtea constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011, și în mod special cele referitoare la modul de calcul al contribuției respective, au fost modificate și completate astfel:

— prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative în

domeniile sănătății și protecției sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 7 decembrie 2011, s-a introdus art. 31, care prevede, printre altele, la alin. (5), că „*prin valoarea vânzării (...) se înțelege valoarea medicamentelor suportate, potrivit legii, din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, care include și taxa pe valoarea adăugată*”;

— Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 24 august 2012, care la art. 7 din Secțiunea a 2-a — *Reglementări privind contribuția trimestrială prevăzută de Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, prevede în mod explicit că formula de calcul nu include și taxa pe valoarea adăugată*, revenind la soluția legislativă anterioară modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2011.

De asemenea, Curtea reține că prin Decizia nr. 39 din 5 februarie 2013*), nepublicată în Monitorul Oficial al României până la data pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „**care include și taxa pe valoarea adăugată**” din cuprinsul art. 31 alin. (5) al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011, astfel cum a fost completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2011, este neconstituțională.

IV. Având în vedere cele arătate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 vizează probleme ce țin de modul de interpretare și aplicare a legii la cauza dedusă judecării, aspect ce excedează competenței instanței de contencios constituțional, urmând ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, excepție ridicată de Societatea Comercială „Terapia” — S.A., cu sediul în Cluj-Napoca, în nume personal, precum și în numele Societății Comerciale „Ranbaxy UK LTD” și al Societății Comerciale „Daiichi Sankyo Europe GmbH”, în calitate de reprezentant legal, în Dosarul nr. 5.493/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

*) Decizia nr. 39 din 5 februarie 2013 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 20 februarie 2013.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 87

din 28 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional și a celor ale art. 179 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, excepție ridicată de Alexandru Ludovic Dienes în Dosarul nr. 8.856/102/2011 al Tribunalului Mureș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.306D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.476D/2012, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional și ale art. 179 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Venera Vasiliu în Dosarul nr. 3.942/91/2012 al Tribunalului Vrancea — Secția I civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.476D/2012, partea Școala Postliceală Sanitară „Hipocrate” din Focșani a depus note scrise prin care solicită ca la soluționarea excepției de neconstituționalitate să se aibă în vedere deciziile pronunțate de instanța de contencios constituțional, și anume Decizia nr. 544/2012 și Decizia nr. 727/2011, precum și Decizia de inadmisibilitate a Curții Europene a Drepturilor Omului din 20 martie 2012, pronunțată în Cauza *Panfile împotriva României*.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.306D/2012 și nr. 14.756D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.476D/2012 la Dosarul nr. 1.306D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, precum și Decizia din 20 martie 2012, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Ionel Panfile împotriva României*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.856/102/2011, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional**, excepție ridicată de Alexandru Ludovic Dienes într-o cauză având ca obiect recalcularea pensiei.

Prin Încheierea din 9 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.942/91/2012, **Tribunalul Vrancea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional și ale art. 179 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**, excepție ridicată de Venera Vasiliu într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva deciziei emise de Casa Județeană de Pensii Vrancea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale și contravin dispozițiilor art. 47 și art. 53 din Constituție, întrucât dreptul la pensie este un drept fundamental, iar restrângerea acestuia, dacă se impune printr-o măsură a statului, trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și să nu aducă atingere dreptului sau libertății persoanei. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 874/2010.

Tribunalul Mureș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, arată că art. 17 și art. 18 din Legea nr. 329/2009 limitează dreptul la cumulul pensiei cu veniturile salariale, impunând persoanelor în cauză obligația de a opta, în termenul legal, între suspendarea plății pensiei și încetarea raporturilor de muncă. Sancțiunea

legală pentru neîndeplinirea în termen a obligației de opțiune este încetarea de drept a raporturilor de muncă, de serviciu sau cele rezultate din actul de numire, ce are drept consecință firească și imediată încetarea cumulului și a plății dreptului de natură salarială, respectiv a obligației de restituire a drepturilor de natură salarială primite după încetarea de drept a raportului de muncă.

În condițiile în care Legea nr. 329/2009 a instituit deja o sancțiune pecuniară, instanța apreciază că prevederile art. 22 ale acestui act normativ sunt neconstituționale, deoarece reglementează excesiv restituirea drepturilor de pensie pe durata cumulului nelegal, astfel încât persoana care nu își îndeplinește obligația de opțiune și cumulează, în mod nelegal, pensia cu drepturile de natură salarială pierde atât pensia, cât și drepturile salariale.

Tribunalul Vrancea — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că normele constituționale invocate nu interzic legiuitorului să impună, prin reglementarea legală criticată, obligația de restituire în sarcina persoanelor care au încasat necuvenit anumite prestații sociale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.476D/2012, **Guvernul** și-a exprimat punctul de vedere în sensul că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 329/2009 și art. 179 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosare, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 22 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 9 noiembrie 2009, precum și cele ale art. 179 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 22 din Legea nr. 329/2009: „*Sumele încasate necuvenit cu titlu de pensie se recuperează de la pensionari, cu respectarea termenului general de prescripție.*”;

— Art. 179 alin. (1) din Legea nr. 263/2010: „*Sumele încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale se recuperează de la beneficiari în termenul general de prescripție de 3 ani.*”

Autorii excepției susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 47 privind nivelul de trai și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate.

Astfel, în ceea ce privește prevederile art. 22 din Legea nr. 329/2009, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a constatat, pe calea controlului *a priori*, că întreg capitolul IV al Legii nr. 329/2009, intitulat „*Măsuri privind regimul cumulului pensiilor cu veniturile salariale, în scopul reducerii cheltuielilor bugetare*”, este constituțional în măsura în care nu vizează persoanele pentru care durata mandatului este stabilită expres în Constituție.

De asemenea, Curtea și-a menținut această jurisprudență și în cadrul controlului *a posteriori* pe calea excepției de neconstituționalitate, stabilind, printr-o serie de decizii, precum Decizia nr. 544 din 24 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 15 iunie 2012, Decizia nr. 774 din 25 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 7 decembrie 2012, sau Decizia nr. 899 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 19 decembrie 2012, că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Prin aceste decizii, Curtea a statuat că nicio dispoziție constituțională nu împiedică legiuitorul să suprimă cumulul pensiei cu salariul, cu condiția ca o asemenea măsură să se aplice în mod egal pentru toți cetățenii, iar eventualele diferențe de tratament să aibă o rațiune licită. Astfel, una dintre măsurile reglementate de legiuitor prin Legea nr. 329/2009 o constituie „restrângerea dreptului de a cumula veniturile salariale cu cele din pensie, atunci când sunt îndeplinite două condiții: angajator este o autoritate sau instituție publică centrală sau locală, indiferent de modul de finanțare și subordonare, sau o regie autonomă, societate națională, companie națională sau societate comercială la care capitalul social este deținut integral sau majoritar de stat sau de o unitate administrativ-teritorială, pe de o parte, și nivelul pensiei nete depășește nivelul salariului mediu brut pe economie, pe de altă parte. Justificarea unei astfel de limitări rezidă în degrevarea bugetului de stat, respectiv a celui al asigurărilor sociale de stat, într-o măsură care nu afectează veniturile persoanei sub pragul salariului mediu brut pe economie. Prin urmare, măsura adoptată este proporțională cu situația care a determinat-o, fiind rezultatul unui echilibru între scopul declarat al legii și mijloacele folosite în realizarea lui, și este aplicată în mod nediscriminatoriu tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei”.

În fine, Curtea a reținut că, prin Decizia de inadmisibilitate din 20 martie 2012, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Ionel Panfile împotriva României*, s-a arătat că măsura criticată este prevăzută de lege, urmărește un scop legitim, respectă justul echilibru între interesele generale ale comunității și protecția drepturilor fundamentale ale indivizilor, precum și faptul că în domeniul social statul dispune de o marjă largă de apreciere, ceea ce a dus la concluzia că măsura criticată nu este contrară art. 1 din Protocolul adițional la Convenție (paragrafele 17—25).

Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 179 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, prin Decizia nr. 727 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul oficial al României, Partea I, nr. 562 din 8 august 2011, Curtea a constatat că dispozițiile art. 47 din Constituție prevăd dreptul cetățenilor la pensie, alături de alte forme de asigurări sociale, publice sau private, prevăzute de legi. Prin urmare, condițiile concrete de exercitare și conținutul dreptului la pensie se stabilesc prin lege. În cadrul sistemului public de pensii exercitarea dreptului la pensie se poate face numai în privința unui singur tip de pensie, iar nu prin cumularea mai multor tipuri.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

De altfel, Curtea observă că prevederile art. 22 din Legea nr. 329/2009 ce stipulează că sumele încasate necuvenit cu titlu de pensie se recuperează de la pensionari, cu respectarea termenului general de prescripție, constituie un principiu înscris și în art. 179 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, care prevede că sumele încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale se recuperează de la beneficiari în termenul general de prescripție de 3 ani. Acest principiu reprezintă, la rândul său, o aplicație în materia asigurărilor sociale a principiului de drept

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional și a celor ale art. 179 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Alexandru Ludovic Dienes în Dosarul nr. 8.856/102/2011 al Tribunalului Mureș — Secția civilă și de către Venera Vasiliu în Dosarul nr. 3.942/91/2012 al Tribunalului Vrancea — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 88

din 28 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 11 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar”, excepție ridicată de Petre Sandu în Dosarul

civil potrivit căruia bunurile primite fără drept ori din eroare trebuie restituite.

În acest context, Curtea constată că prevederile de lege criticate nu contravin niciunei norme constituționale, ci, dimpotrivă, se întemeiază pe îndatorirea prevăzută de art. 57 din Constituție, potrivit căreia drepturile și libertățile trebuie exercitate cu bună-credință și fără să se încalce drepturile și libertățile altora.

Așa fiind, față de critica de neconstituționalitate formulată, Curtea constată că dispozițiile art. 47 și art. 53 din Legea fundamentală nu sunt incidente în cauză, neputându-se vorbi despre existența unui drept fundamental la sume necuvenite.

nr. 1.671/109/2012 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.319D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea excepției, astfel cum a fost formulată.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.371D/2012, nr. 1.599D/2012 și nr. 1.600D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate. Excepțiile au fost ridicate de Gheorghe Mraiște în Dosarul nr. 1.388/117/2012 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, conflicte de muncă și asigurări sociale, de Săndel Buzea în Dosarul nr. 1.373/113/2012 al Tribunalului Brăila — Secția I civilă, precum și de către Ștefan Avramescu în Dosarul nr. 4.317/113/2012 al Tribunalului Brăila — Secția I civilă.

La apelul nominal răspund personal Gheorghe Mraiște și Ștefan Avramescu, autori ai excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele Curții Constituționale nr. 1.371D/2012 și nr. 1.600D/2012. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.319D/2012, nr. 1.371D/2012, nr. 1.599D/2012 și nr. 1.600D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.371D/2012, nr. 1.599D/2012 și nr. 1.600D/2012 la Dosarul nr. 1.319D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorilor excepției de neconstituționalitate prezenți, care susțin că prevederile de lege criticate contravin Legii fundamentale, motiv pentru care solicită admiterea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 1.576/2011, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 iunie 2012, pronunțată de Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 1.671/109/2012, Încheierea din 13 septembrie 2012, pronunțată de Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 1.388/117/2012, precum și prin încheierile din 29 noiembrie 2012, pronunțate de Tribunalul Brăila — Secția I civilă în dosarele nr. 1.373/113/2012 și nr. 4.317/113/2012, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar”.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că, prin Legea nr. 341/2004, legiuitorul a recunoscut, într-un fel, sacrificiul românilor pentru libertate și democrație, acordându-li-se acestora, pe lângă titluri onorifice de „revoluționar” și „urmaș-erou martir”, și sume bănești reprezentând reparația prejudiciului suferit prin afectarea sănătății ori a integrității corporale sau prin pierderea unui membru din familie, însă prin acțiunile guvernanților și ale altor foruri abilitate, concretizate în acte normative justificate printr-o falsă criză economico-financiară, drepturile acordate acestora au fost anihilate fără a se ține cont de garantarea dreptului de proprietate prin Constituție și prin tratate europene, indemnizația fiind un „bun” și având caracterul unei pensii, în sensul Legii nr. 263/2010.

De asemenea, arată că prin reglementarea legală criticată au fost încălcate principiile avute în vedere la momentul aprobării Legii nr. 341/2004, respectiv respectul și grațitudinea față de eroii martiri și luptătorii participanți la Revoluția română din decembrie 1989, precum și echitatea în acordarea drepturilor prevăzute de lege, așa încât prevederile de lege criticate aduc atingere dispozițiilor Legii fundamentale.

În fine, autorii excepției susțin că refuzul plății indemnizațiilor prevăzute de lege contravine și principiului securității juridice, care se corelează cu un alt principiu, și anume principiul încrederii legitime, ce impune ca legislația să fie clară și

predictibilă, unitară și coerentă, precum și limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice și stabilitatea regulilor stabilite prin acestea.

Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Brăila — Secția I civilă și Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, concretizată prin Decizia nr. 1.576/2011, Decizia nr. 1.358/2010 sau Decizia nr. 1.087/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosare, susținerile autorilor excepției de neconstituționalitate prezenți, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în încheierile de sesizare, îl constituie prevederile art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar.

Curtea constată că Legea nr. 283/2011 aprobă, cu modificări și completări, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar. Astfel, Legea nr. 283/2011, prin articolul său unic, pe de-o parte, modifică titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, titlu care va avea următorul cuprins: „*Ordonanță de urgență pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar*”, iar, pe de altă parte, introduce un nou articol, art. II, în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010.

Așa fiind, Curtea reține că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, astfel cum a fost aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011.

Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

„*Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează: [...]*

Art. 18. — În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii

care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea între cetățeni, respectiv egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, art. 47 privind nivelul de trai și dreptul la pensie, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și (5) privind proprietatea, precum și art. 148 alin. (2) referitoare la integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de neconstituționalitate, prin raportare la critici similare, atât pe calea controlului *a priori*, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, precum și pe calea controlului *a posteriori*, prin Decizia nr. 922 din 1 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2013.

Cu aceste prilejuri, Curtea a constatat că Legea nr. 283/2011 reglementează o serie de măsuri cu caracter financiar având impact asupra unei game largi de drepturi de natură bănească de care se bucură o serie de categorii socioprofesioniste, drepturi ce își au izvorul în Legea fundamentală, fie în alte acte normative.

Reglementarea de lege criticată stabilește că, temporar, pentru anul 2012, nu se mai acordă indemnizațiile prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004. De aceste indemnizații, calculate prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea asigurărilor sociale de stat, beneficiau persoanele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite cu prilejul Revoluției Române din Decembrie 1989, numai dacă acestea aveau un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. De asemenea, de această indemnizație beneficiau și copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu erau încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizau venituri din motive neimputabile lor.

Curtea a reținut că aceste drepturi fac parte dintr-un ansamblu de măsuri pe care Legea nr. 341/2004 le-a instituit pentru cinstirea memoriei celor care și-au jertfit viața și în semn de grațitudine față de cei care au luptat pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989. În ceea ce privește prevederile actului normativ criticat vizând limitarea ori chiar neacordarea în anul 2012 a unor drepturi ce nu sunt consacrate la nivel constituțional, neavând în consecință un caracter fundamental, Curtea a reținut că dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt incidente, acestea având în vedere doar restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale.

Totodată, Curtea a constatat că, „deși temeiul moral al acordării acestor beneficii, izvorât din sentimentul de recunoștință pentru cei care, prin jertfa și contribuția proprie, au condus la căderea regimului comunist și la instaurarea democrației, este incontestabil, acesta nu constituie totuși, potrivit Constituției, o obligație de reglementare a statului în acest sens, neputându-se vorbi astfel de existența unui drept fundamental la obținerea unor indemnizații în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989”.

Curtea a apreciat că nu poate fi reținută nici critica privind contrarietatea cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție,

deoarece prin prevederile de lege criticate se instituie un tratament egal pentru toate persoanele aflate în aceeași situație, aplicându-se în mod nediscriminatoriu tuturor beneficiarilor indemnizațiilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, și anume persoanelor care dețin titlul prevăzut de art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, de „Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite”, precum și copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor.

Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 47 din Constituție, Curtea a constatat că prevederile legale criticate nu pot fi privite ca aducând atingere dreptului constituțional la un nivel de trai decent, ci mai degrabă ca instituind un set de măsuri de adaptare la condițiile economico-sociale existente.

În acest context, Curtea a reținut că „legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea, va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și cele stabilite prin legi”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Totodată, Curtea constată că nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 și art. 136 alin. (1) și (5), întrucât, deși indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 constituie un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reglementarea legală criticată prevede doar suspendarea pentru anul 2012 a plății acestor indemnizații, măsură cu aplicare limitată în timp, fără a afecta însă substanța dreptului.

În acest sens este și Decizia nr. 1.087 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, prin care Curtea observa că, „prin dispozițiile art. 4 din Legea nr. 341/2004, legiuitorul a prevăzut modul de calcul al indemnizației lunare reparatorii pentru persoanele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite. Așadar, fiind vorba despre indemnizații cu caracter reparatoriu, legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestora, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală”.

Relevante din această perspectivă apar și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.358 din 21 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010, când, analizând o situație similară, referitoare la acordarea unor drepturi cu titlu de compensație morală persoanelor persecutate în perioada comunistă, a conchis că nu se poate vorbi despre existența unei obligații a statului de a acorda despăgubiri de acest gen, iar legiuitorul are libera apreciere asupra instituirii unor astfel de beneficii, precum și a stabilirii condițiilor și criteriilor de acordare.

De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, prin Hotărârea din 12 mai 2009, pronunțată în Cauza *Ernewein și alții împotriva Germaniei*, și prin Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Klaus și Iouri Kiladze contra Georgiei*, că dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu impun statelor membre nicio obligație specifică de a repara nedreptățile sau daunele cauzate de predecesorii lor.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Petre Sandu în Dosarul nr. 1.671/109/2012 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, de Gheorghe Mraiște în Dosarul nr. 1.388/117/2012 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, conflicte de muncă și asigurări sociale, precum și de către Săndel Buzea în Dosarul nr. 1.373/113/2012 al Tribunalului Brăila — Secția I civilă și Ștefan Avramescu în Dosarul nr. 4.317/113/2012 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 91

din 28 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Ioan Titus Nelu Frențiu în Dosarul nr. 3.550/112/2011 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.356D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției de neconstituționalitate a depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată. În susținerea excepției face și unele precizări suplimentare, pornind de la considerentele Avocatului Poporului cuprinse în

Raportul special privind consecințele eliminării pensiilor de serviciu, întocmit în luna ianuarie 2013.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.550/112/2011, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**, excepție ridicată de Ioan Titus Nelu Frențiu într-o cauză având ca obiect recalculare pensie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că există o similitudine de statut juridic între controlorul financiar (auditorul public extern) și magistrați, întrucât sunt ținuti deopotrivă de aceleași incompatibilități și obligații atât la nivel constituțional, cât și la nivel legal. Arată că, prin Decizia nr. 871/2010, Curtea Constituțională a reținut faptul că personalul Curții de Conturi este asimilat magistraților, astfel încât se impune aplicarea principiului *accessorium sequitur principale*, în sensul că personalul asimilat va urma tratamentul juridic al celor cu care a fost asimilat, în caz contrar

ajungându-se la situații inadmisibile, contrare art. 16 din Constituție. În acest context, având în vedere cele statuate de Curte prin decizia menționată, ca urmare a examinării explicite a noțiunii de „personal al Curții de Conturi”, autorul excepției apreciază că se află într-o situație analogă sau cel puțin compatibilă cu cea a magistratului, așa încât se impune instituirea unui tratament juridic uniform sub aspectul acordării dreptului la pensia de serviciu. Pensile de serviciu sunt pensii profesionale, iar acordarea acestora ilustrează apartenența la o anumită categorie profesională, care își desfășoară activitatea în anumite condiții predeterminate.

În fine, apreciază că prevederile legale criticate contravin și principiului neretroactivității legii civile, în acest sens invocând jurisprudența Curții Constituționale, concretizată prin deciziile nr. 46/2002, nr. 375/2005, nr. 57/2006 sau nr. 120/2007. Cu acest prilej, Curtea a reținut că, „în cazurile în care din recalculare rezultă un quantum mai mare al pensiei, se va plăti acesta, iar dacă noul quantum rezultat este mai mic, se va acorda în continuare pensia anterior stabilită și aflată în plată, fără a se aduce vreo atingere drepturilor legal câștigate anterior”, precum și faptul că „noile reglementări nu pot fi aplicate cu efecte retroactive, respectiv în privința quantumului pensiilor anterior stabilite, ci numai pentru viitor, începând cu data intrării lor în vigoare”.

Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, arată că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care se aplică și controlorilor de conturi, al căror statut reclamă, sub aspectul modului de stabilire a quantumului pensiei, același tratament cu cel al consilierului de conturi, în privința cărora Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 297/2012, declarându-le neconstituționale. Instanța apreciază că asimilarea dintre membrii Curții de Conturi, controlorii de conturi și consilierii de conturi, este determinată de apartenența la aceeași categorie profesională, care își desfășoară activitatea în anumite condiții predeterminate, în circumstanțele acelorași incompatibilități și obligații reglementate la nivel constituțional și legal, aspecte ce reclamă un tratament juridic identic, astfel încât un statut juridic diferit ar înfrânge principiul constituțional al egalității în drepturi.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ceea ce privește pretinsa discriminare instituită între magistrați și controlorii financiari (auditorii publici externi) ai Curții de Conturi, invocată din perspectiva Deciziei nr. 297/2012, prin care prevederile art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 și art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 au fost declarate neconstituționale „în măsura în care se aplică și consilierilor de conturi”, Guvernul apreciază că această decizie nu are relevanță în susținerea criticii de neconstituționalitate, deoarece se referă la o altă ipoteză, autorul excepției neavând calitatea de consilier de conturi, ci de controlor financiar (auditor public extern). Ca atare, apreciază că nu este întemeiată critica de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate, susținută din perspectiva existenței unei discriminări instituite, în privința

pensiei de serviciu, între magistrați și auditorii publici externi ai Curții de Conturi.

De asemenea, arată că reglementarea criticată nu aduce atingere nici principiului constituțional al neretroactivității legii civile, deoarece pensiile speciale sunt afectate doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, potrivit căreia „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare: [...]”

h) pensiile de serviciu ale personalului Curții de Conturi.”

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și prevederile art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, potrivit căreia „La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: [...]”

j) art. 49 alin. (4) și art. 51 alin. (2) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 29 aprilie 2009.”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) care consacră neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) potrivit căreia „cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări” și art. 140 alin. (4) referitor la consilierii de conturi, precum și dispozițiilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 și cele ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză.

Față de critica formulată, Curtea observă că, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a constatat că eliminarea pensiilor de serviciu prevăzute de art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 are în vedere pensiile de serviciu ale consilierilor de conturi, pe cele ale auditorilor publici externi și ale

oricăror persoane care sunt salariați/membri în cadrul Curții de Conturi. De asemenea, a reținut că din personalul Curții de Conturi fac parte atât consilierii de conturi, auditorii publici externi, personalul de specialitate, cât și ceilalți angajați ai acestei instituții, indiferent de statutul lor socioprofesional. În conformitate cu principiul *accessorium sequitur principale*, Curtea Constituțională a arătat că trebuie aplicat același tratament juridic personalului asimilat magistraților în privința dreptului legal la pensie de serviciu cu al personalului cu care a fost asimilat, întrucât altfel s-ar ajunge la situații inadmisibile, contrare art. 16 din Constituție. În consecință, prin decizia menționată, Curtea a constatat constituționalitatea eliminării tuturor pensiilor de serviciu în raport cu criticile formulate.

Prin Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a constatat însă că eliminarea pensiei de serviciu a judecătorilor, procurorilor și judecătorilor, respectiv a magistraților-asistenți ai Curții Constituționale este neconstituțională, deoarece încalcă principiul independenței justiției, prevăzut de art. 124 din Constituție. Cu acest prilej, Curtea a reținut că principiul independenței justiției apără pensia de serviciu a magistraților, ca parte integrantă a stabilității financiare a acestora, în aceeași măsură cu care apără celelalte garanții ale acestui principiu.

Curtea a stabilit că „statutul constituțional al magistraților — statut dezvoltat prin lege organică și care cuprinde o serie de incompatibilități și interdicții, precum și responsabilitățile și riscurile pe care le implică exercitarea acestor profesii — impune acordarea pensiei de serviciu ca o componentă a independenței justiției, garanție a statutului de drept, prevăzut de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală”.

După pronunțarea acestei decizii, din punct de vedere constituțional s-a deschis posibilitatea de a aprecia dacă există o similitudine între statutul constituțional și legal al magistraților și cel al altor categorii socioprofesionale, fapt ce le-ar îndritui pe acestea din urmă sau pe unele dintre acestea la încasarea unei pensii de serviciu similar magistraților. Așa fiind, prin Decizia nr. 1.283 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011, Curtea a analizat dacă personalul Curții de Conturi urmează să beneficieze de același tratament juridic, respectiv dacă statutul

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Ioan Titus Nelu Frențiu în Dosarul nr. 3.550/112/2011 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

acestui reclamá un tratament juridic identic cu cel al magistraților în privința pensiei de serviciu, statuând că, în privința auditorilor publici externi, considerentele care au stat la baza Deciziei nr. 871 din 25 iunie 2010, cu corectivul adus prin Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, își mențin pe deplin valabilitatea.

Ulterior, prin Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, statuând că aceste prevederi sunt neconstituționale „în măsura în care se aplică și consilierilor de conturi”.

Cu acest prilej, Curtea a constatat că asimilarea consilierilor de conturi, sub aspectul incompatibilităților, cu magistrații este realizată printr-o normă de rang constituțional, aspect decisiv în analiza Curții, reținând totodată faptul că „consilierii de conturi au atât o altă reglementare constituțională și legală, cât și un statut juridic diferit în raport cu celelalte categorii de personal existente la nivelul Curții de Conturi”.

În concluzie, soluția de admitere a excepției de neconstituționalitate nu s-a extins și cu privire la aceste din urmă categorii de personal, Curtea nereținând existența unei similitudini între statutul consilierilor de conturi și cel al celorlalte categorii de personal ale Curții de Conturi, în speță fiind vorba despre calitatea de controlor financiar/auditor public extern al Curții de Conturi.

În sensul celor mai sus amintite este, de exemplu, și Decizia nr. 900 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2013, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, o excepție de neconstituționalitate cu un obiect identic și o critică similară celei formulate în speța de față.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE**CUANTUMUL TOTAL**

**al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2012,
conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice
și a campaniilor electorale — Asociația Forumul Democrat al Germanilor din România —
Regiunea Extracarpatică și filialele sale**

1. Forumul Democrat al Germanilor din România — Regiunea Extracarpatică

a) Venituri din cotizații:	686 lei
b) Donații și sponsorizări: Centrul Medical Binisan — S.R.L. Drăgășani, CUI: 21581941; Neldaniv — S.R.L. Râmnicu Vâlcea, CUI: RO15323069; Ax — S.R.L. Drăgășani, CUI: RO1485141; MT Com Tour — S.R.L. București, CUI: RO11336600; Condițional — S.R.L. Bacău, CUI: RO10439381; Wagner Richard PFA, Tulcea, CUI: 29060329; dr. Ritivoiu Radu, București; dr. Bercaru Nicolae, București; Mibatron — S.R.L. București, CUI: RO4879264; Natisan Medicină Generală — S.R.L. Pitești, CUI: 15450062; Ecserv Interprod — S.R.L. Constanța, CUI RO14379665; Interpraxis Consult — S.R.L. Onești, CUI: RO9026284; CMI dr. Stăniloiu Simona, Târgu Jiu, CIF: 24584853; Rovlax Com — S.R.L. Ploiești, CUI: RO7720025; Vitacor — S.R.L. Constanța, CUI: 6738938; Grădina Ursului — S.R.L. Topalu, județul Constanța, CUI: RO13348636; CMI dr. Vlăcioiu Maria, Amărăști, județul Vâlcea, CIF: 19551116; NEG Project 1 — S.R.L. București, CUI: RO21373274; NEG Project Two — S.R.L. Constanța, CUI: RO21373290; AFCI Transcarpatica București, CIF 13057807	20.250 lei
TOTAL:	20.936 lei

2. Forumul Democrat al Germanilor din Bacău

a) Venituri din cotizații:	1.095 lei
b) Redirecționare 2% din impozitul pe venit:	1.676 lei
TOTAL:	2.771 lei

3. Forumul Democrat al Germanilor din București

a) Venituri din cotizații:	5.236 lei
TOTAL:	5.236 lei

4. Forumul Democrat al Germanilor din Buhuși

a) Venituri din cotizații:	882 lei
TOTAL:	882 lei

5. Forumul Democrat al Germanilor din Constanța

a) Venituri din cotizații:	4.642 lei
b) Sponsorizări: Energy Competence Centre — S.R.L. Constanța, CUI: RO27421443	2.500 lei
TOTAL:	7.142 lei

6. Forumul Democrat al Germanilor din Craiova

a) Venituri din cotizații:	1.825 lei
TOTAL:	1.825 lei

7. Forumul Democrat al Germanilor din Galați

a) Venituri din cotizații:	887 lei
b) Donații: Juchum Dieter, Brăila, CNP: 1380830090024	40 lei
TOTAL:	927 lei

8. Forumul Democrat al Germanilor din Iași

a) Venituri din cotizații:	1.200 lei
TOTAL:	1.200 lei

9. Forumul Democrat al Germanilor din Piatra-Neamț

a) Venituri din cotizații:	5.263 lei
b) Redirecționare 2% din impozitul pe venit:	1.916 lei
TOTAL:	7.179 lei

10. Forumul Democrat al Germanilor din Ploiești

a) Donații: Wylze Logistik — S.R.L. Ploiești, CUI: RO11021882	5.000 lei
TOTAL:	5.000 lei

11. Forumul Democrat al Germanilor din Tulcea

a) Venituri din cotizații:	1.098 lei
TOTAL:	1.098 lei

TOTAL VENITURI (1+2+3+4+5+6+7+8+9+10+11): **54.196 lei**

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

